Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XIII.

Wydana i rozesłana: dnia 23. Lutego 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. Februar 1852.

Część XIII.

Wydana i rozesłana dnia 23. Lutego 1852.

42.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 2. Lutego 1851,

podające do wiadomości Najwyższe postanowienie z dnia 12. Stycznia 1852 r., na mocy którego kasom oszczędności, urządzonym według dyrektywy z r. 1844. *) udzielonem zostaje prawo, iż zastawione u siebie zapisy długu państwa i akcye bankowe, sprzedać mogą w razie niezapłacenia długu, bez wdania się w to sądu.

Na przedstawienie c. k. ministerstwa handlu, raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. K. Apostolska Mość, Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 12. Stycznia 1852 r., udzielić prawo kasom oszczędności, urządzonym według dyrektywy z roku 1844 *), co do tego, iż zastawione u siebie zapisy długu państwa i akcye bankowe, sprzedać mogą bez pośrednictwa sądu, jeżeli pożyczka za nie udzielona, nie zostanie spłaconą wraz z prowizyą w terminie zapadłym.

Baumgartner m. p.

43.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 5. Lutego 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Dalmacyi

w przedmiocie dozwalania kredytu przy opłatach konsumcyjnych, od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych, piwa i cukru z buraków lub z mąki cukrowej zagranicznej.

W celu ułatwienia w opłacaniu podatków od wyrobu przedmiotów do konsumcyi przeznaczonych, które — jak wypalane płyny spirytusowe, piwo i cukier z buraków lub z mąki cukrowej zagranicznej — dopiero dłuższy czas po wyrobieniu w konsumcyę przejdą, tudzież w celu uregulowania w sposób jednostajny i zmierzający ku zabezpieczeniu skarbu państwa, istniejących już częścią przepisów względem kredytowania tychże podatków, wydaje ministerstwo finansów następujące przepisy, według których

---

*) W zbiorze ustaw i rozporządzeń politycznych tom 72, str. 224.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. Februar 1852.

42.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 2. Februar 1852,

womit die Allerhöchste Entschliessung vom 12. Jänner 1852 kundgemacht wird, wodurch den, nach den Directiven vom Jahre 1844 *) eingerichteten Sparcassen das Recht zugestanden wird, die bei ihnen verpfändeten Staatsschuldverschreibungen und Bankactien bei Nichtzahlung der Schuld ohne gerichtliche Dazwischenkunft zu veräussern.

*Seine k. k. Apostolische Majestät haben über einen Vortrag des Handelsministeriums mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 12. Jänner 1852 den auf Grundlage der Directiven vom Jahre 1844 *) eingerichteten Sparcassen Allergnädigst das Recht zuzugestehen geruht, die bei ihnen verpfändeten Staatsschuldverschreibungen und Bankactien, falls zur Verfallszeit das dafür gewährte Darlehen sammt Zinsen nicht einbezahlt worden ist, ohne gerichtliche Dazwischenkunft zu veräussern.*

***Baumgartner** m. p.*

43.

Erlass des Finanzministeriums vom 5. Februar 1852,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und Dalmatien,

über die Zugestehung von Borgungen für die bei Erzeugung von gebrannten geistigen Flüssigkeiten, Bier und Zucker aus Rüben oder ausländischem Zuckermehl zu entrichtenden Verbrauchs-Abgaben.

Um die Entrichtung der Abgaben für die Erzeugung jener Verbrauchsgegenstände, welche — wie gebrannte geistige Flüssigkeiten, Bier und Zucker aus Rüben oder ausländischem Zuckermehl — erst längere Zeit nach ihrer Erzeugung zum Verbrauche gelangen, zu erleichtern und die über die Borgung dieser Abgaben theilweise schon bestehenden Anordnungen gleichförmig und auf eine die Sicherheit des Staatsschatzes bezweckende Art zu regeln, findet das Finanzministerium mit Nachstehendem die Bestimmungen vorzuzeich-

---

**) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 72, Seite 224.*

odtąd takowe pokredytowanie może być dozwolonem. Obowiązujące obecnie przepisy, na mocy których fabrykantom wypalanych płynów spirytusowych, tudzież piwowarom w Austryi wyższej i w Solnogrodzie, przy wyrabianiu piwa spodniodrożdżowego przedłużonym bywał termin do opłacenia podatku konsumcyjnego, t. j. dozwalanym bywał kredyt nie przenoszący miesiąca jednego, lub też opłacenie podatku w kilku ratach miesięcznych,- nie ulegają żadnej przez to zmianie, zatrzymując i nadal zupełną moc swoję.

Toż samo rozumieć się ma co się tycze przedłużenia terminu opłaty, dozwolonego dla osób prawo propinacyi w Galicyi mających, w miarę podatku opłacanego przez nich przed rokiem 1836. Także i na kredytowanie obecnie już w rozprawie będące, nie ma niniejszy przepis żadnego zastosowania, o ile kredytowane należytośc dotąd jeszcze są w zaległości.

§. 1.

Dozwolonym być może kredyt:

a) tym fabrykom cukru burakowego, w których podatek konsumcyjny w ciągu jednego roku fabrykacyi dochodzi najmniej do kwoty jednego tysiąca złt. r.;

b) tym piwowarom, którzy w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego taką ilość piwa spodniodrożdżowego lub lagrowego wyrabiają, iż podatek konsumcyjny, wypadający od jednego gatunku, wynosi najmniej kwotę stu złt. r.

c) fabrykantom wypalanych płynów spirytusowych, wyrabiającym w takiej ilości, iż podatek ztąd wypadający, w ciągu jednego roku administracyjnego, wynosi przynajmniej kwotę sześciuset złt. r.;

d) rafineryom krajowym cukru, pobierającym mąkę cukrową ze składów rządowych.

§. 2.

Co do fabryk cukru burakowego i wódki, opodatkowanych już w roku zeszłym, służyć ma kwota, opłacona jako podatek konsumcyjcy w ostatnim roku fabrykacyi; co do wszystkich innych zaś, posłuży wielkość i urządzenie takowych za skazówkę do ocenienia tego, czy odbywa się w nich wyrób w objętości potrzebnej do uzyskania kredytu. W fabrykach cukru burakowego w szczególności służyć będzie za podstawę ocenienia tego oświadczenie wyrabiania, mające być podawane według §fu 3. przepisu z dnia 7. Września 1850 r.

§. 3.

Przedmiotami kredytu są:

a) Połowa podatku konsumcyjnego, który według §. 7, przepisu z d. 7. Września 1850 r. naprzód oznajmić lub z góry opłacić winny fabryki cukru burakowego w każdym miesiącu, w którym się wyrabiają buraki świeże lub suszone. Połowa zakredytować się mająca, wymierzaną będzie zawsze w summie okrągłej t. j. podzielnej przez 10 bez reszty; kwota zaś służąca do wyrównania, przechodząca połowę, spłacona będzie wraz z drugą połową podatku w gotówce.

nen, unter welchen von nun an solche Borgungen zugestanden werden können. Die gegenwärtig bestehenden Vorschriften, wodurch den Erzeugern gebrannter geistiger Flüssigkeiten, dann den Bierbräuern in Oberösterreich und Salzburg für die Erzeugung von Unterzeugbier, zur Entrichtung der Verzehrungssteuer eine Erweiterung der Zahlungsfrist, d. i. ein die Dauer Eines Monates nicht übersteigender Credit, oder die Bezahlung der Steuer in mehreren Monatsraten zugestanden wurde, werden übrigens dadurch nicht berührt und bleiben fortan ungeändert in Kraft.

Diess gilt auch insbesondere hinsichtlich der den Propinations-Berechtigten in Galizien nach Massgabe der von ihnen vor dem Jahre 1836 entrichteten Steuer zugestandenen Erweiterung der Zahlungsfrist. Auch auf die dermalen bereits im Zuge befindlichen Borgungen, in soferne die geborgten Gebühren noch ausständig sind, findet diese Vorschrift keine Anwendung.

§. 1.

Eine Borgung kann zugestanden werden:

a) jenen Rübenzucker-Fabriken, bei welchen die zu entrichtende Verbrauchs-Abgabe im Laufe eines Betriebsjahres den Betrag von wenigstens Eintausend Gulden erreicht;

b) jenen Bier-Erzeugern, welche im Laufe Eines Kalendermonates eine solche Menge von Unterzeug- oder Lagerbier erzeugen, dass die für Eine Gattung entfallende Verzehrungssteuer mindestens den Betrag von Einhundert Gulden erreicht;

c) den Erzeugern gebrannter geistiger Flüssigkeiten, welche die Erzeugung in solchem Umfange betreiben, dass die davon im Laufe eines Verwaltungsjahres entfallende Steuer wenigstens den Betrag von sechshundert Gulden erreicht;

d) den inländischen Zucker-Raffinerien, welche ausländisches Zuckermehl aus den ämtlichen Niederlagen beziehen.

§. 2.

Bei bereits bestehenden und im Vorjahre besteuerten Rübenzucker- und Branntweinfabriken dient der im letzten Betriebsjahre als Verbrauchs-Abgabe entrichtete Betrag, bei allen anderen aber die Grösse und Einrichtung derselben, zum Anhaltspuncte der Beurtheilung, ob die Erzeugung in denselben in der zur Erlangung der Borgung erforderlichen Ausdehnung betrieben wird. Bei den Rübenzucker-Fabriken wird insbesondere die nach §. 3 der Vorschrift vom 7. September 1850 (Nr. 344 des Reichsgesetzblattes) zu überreichende Betriebs-Anzeige in dieser Beziehung massgebend seyn.

§. 3.

Gegenstände der Borgung sind:

a) die Hälfte jener Verbrauchs-Abgabe, welche nach §. 7 der Vorschrift vom 7. September 1850 die Rübenzucker-Fabriken in jedem Monate, wo frische oder getrocknete Rüben verarbeitet werden, in Vorhinein anzumelden oder zu entrichten haben. Die zu borgende Hälfte wird jedoch stets mit einem runden, d. i. durch zehn ohne Rest theilbaren Betrage bemessen, und der über die Hälfte hinausreichende Ausgleichungsbetrag ist jedesmal mit der anderen Steuerhälfte bar zu entrichten;

b) cały podatek konsumcyjny od wyrobu piwa spodniodrożdżowego, na miesiąc wprzód oznajmionego ze strony przedsiębiorstwa piwowarskiego, jeżeli podatek od takowego przypadający wynosi przynajmniej kwotę stu złr.

c) cały podatek konsumcyjny od wyrobu piwa lagrowego na miesiąc wprzód oznajmionego ze strony przedsiębiorstwa piwowarskiego, jeżeli podatek od takowego przypadający, wynosi przynajmniej kwotę stu złr.

d) cały podatek konsumcyjny, wypadający na miesiąc jeden od oznajmiooego wprzód wyrobu wypalanych płynów spirytusowych;

e) całe kwoty celne od każdej partyi mąki cukrowej zagranicznej, które rafinerye krajowe pobierają ze składów urzędowych, w granicach otworzonego im kredytu.

Dla dopłat podatkowych, szczególniej w przypadkach §§fów 10 i 14 przepisu z dnia 7. Września 1850, o podatkowaniu cukru burakowego kredyt nie ma miejsca.

§. 4.

Czas, na jaki kredytować można, nie może przenosić co do przedmiotów, oznaczonych w poprzedzającym §. 3, a mianowicie:

pod lit. *a.* cztery miesiące
„ „ *b.* dwa „
„ „ *c.* cztery „
„ „ *d.* sześć miesięcy
„ „ *e.* jeden rok.

licząc od dnia, w którym należytość zapadła.

Za czas dozwolonego kredytu, nie będzie się płacić skarbowi żadnych procentów od kapitału.

§. 5.

Kredytowanie podatków konsumcyjnych miejsce mieć może tylko na prożbę osób do płacenia podatku obowiązanych, a dozwolonem będzie tylko za zupełnem zabezpieczeniem kwot kredytowanych.

Co do piwowarów w Austryi wyższej i Solnogrodzie, używających już obecnie kredytu w wyrobie piwa spodniodrożdżowego i lagrowego, pozostać mają i nadal przepisy, obowiązujące obecnie co do zabezpieczenia.

§. 6.

Można dać bezpieczeństwo:

a) w c. k. austryackich papierach rządowych podług kursowej ich wartości, oznaczonej w tej gazecie dotyczącego kraju koronnego, z którą połączony jest dziennik urzędowy. Zapisy długu państwa z pożyczek loteryjnych z roku 1834 i 1839, także należy przyjmować według kursowej ich wartości, wszelako nigdy wyżej ich wartości nominalnej. W Galicyi można przyjmować jako bezpieczeństwo także listy zastawne galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego, wszelako także tylko według kursowej ich wartości, nigdy zaś wyżej ich wartości nominalnej.

b) die ganze Verzehrungssteuer für die von einer Brau-Unternehmung für Einen Monat vorhinein angemeldete Erzeugung von Unterzeugbier, wenn die davon entfallende Steuer den Betrag von wenigstens Einhundert Gulden erreicht:

c) die ganze Verzehrungssteuer für die von einer Brau-Unternehmung für Einen Monat in Vorhinein angemeldete Erzeugung von Lagerbier, wenn die davon entfallende Steuer den Betrag von wenigstens Einhundert Gulden erreicht;

d) die ganze auf Einen Monat entfallende Verzehrungssteuer für die vorhinein angemeldete Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten;

e) die ganzen Zollbeträge für jede einzelne Parthie ausländischen Zuckermehles, welche inländische Raffinerien innerhalb der Gränzen des ihnen eingeräumten Credites aus den ämtlichen Niederlagen beziehen.

Für Steuer-Nachzahlungen, insbesondere in den Fällen der §§. 10 und 14 der Vorschrift vom 7. September 1850 über die Besteuerung des Rübenzuckers, findet eine Borgung nicht Statt.

§. 4.

Die Dauer der Borgung darf bei den im vorhergehenden §. 3 angeführten Gegenständen, und zwar bei jenen lit. a) vier Monate

„ „ „ „ „ b) zwei „

„ „ „ „ „ c) vier „

„ „ „ „ „ d) sechs „

„ „ „ „ „ e) Ein Jahr

von dem Tage an, wo die Gebühr fällig war, nicht überschreiten.

Für die Zeit der zugestandenen Borgung sind dem Staatsschatze keine Capitals-Interessen zu bezahlen.

§. 5.

Die Borgung von Verbrauchs-Abgaben findet nur auf Ansuchen der Steuerpflichtigen Statt, und wird nur gegen vollständige Sicherstellung der geborgten Gebühren bewilliget.

Rücksichtlich der Brauer in Oberösterreich und Salzburg, welche für die Erzeugung des Unterzeug- und Lagerbieres schon gegenwärtig einen Credit geniessen, hat es in Beziehung auf die Sicherstellung noch fernerhin bei den bisher üblichen Vorsichten zu verbleiben.

§. 6.

Die Sicherstellung kann geleistet werden:

a) durch k. k. österreichische Staatspapiere, nach dem Courswerthe, welcher in der neuesten Nummer jener Zeitung des betreffenden Kronlandes, mit welchem ein Amtsblatt verbunden ist, angegeben erscheint. Staats-Schuldverschreibungen von den Lotto-Anleihen der Jahre 1834 und 1839 sind hierbei zwar auch nach dem Courswerthe, aber nicht über ihren Nennwerth anzunehmen. In Galizien können auch die Pfandbriefe des galizischen ständischen Creditvereines, jedoch ebenfalls

Zresztą należy przy złożeniu takich papierów kredytowych, wystawić dokument, zawierający stosowne oświadczenie, wyrażające, iż takowe służyć mają jako bezpieczeństwo na zakredytowane należytości podatkowe.

b) w zapisie hipotecznym, zawierającym taką samę klauzulę bezpieczeństwa, o ile zachodzą warunki, wymagające zupełnego zabezpieczenia. Jeżeli zapis hipoteczny wystawi kto inny, a nie ten, kto do opłaty podatku jest zobowiązany, wówczas właściciel hipoteki obowiązany jest przyjąć odpowiedzialność za bezpieczeństwo solidarnie wraz z obowiązanym do płacenia podatku.

Budynki, w których się odbywają czynności podlegające podatkowi, nie są wyłączone z rzędu środków służących do zabezpieczenia, o ile takowe w ogólności zdolne są do przyjęcia za hipotekę. Sprzęty zaś i przyrządy, służące do prowadzenia przedsiębiorstwa, wyłączone są od ogólnej wartości, według której bezpieczeństwo ma być wymierzone, chociaż takowe zostają w trwałym związku z budynkiem, (t. j. są wymurowane, znitowane lub gwoździami przybite).

W ogólności wartość budynków takowych, może w celu zabezpieczenia, tylko w takiej kwocie być obliczona, jaka wypadnie bez względu na przeznaczenie ich do prowadzenia przedsiębiorstwa opodatkowanego.

c) przez danie w zastaw wódki lub spirytusu wódczanego, jeżeli idzie o kredytowanie podatku konsumcyjnego przy wyrobie wypalanych płynów spirytusowych. W takim razie przyjmować się będzie każde wiadro, gdy tęgość alkoholu według skali urzędowej nie wynosi 21⁰ na pokrycie kwoty trzech złt. r., gdy moc alkoholu wynosi 21⁰, a jest niżej 25⁰, na pokrycie kwoty 3 złr. 45 kr., przy 25⁰ a niżej 30⁰ na pokrycie kwoty 4 złr. 30 kr., przy 30⁰ i wyżej na pokrycie kwoty 5 złr. 15 kr. Napoje w zastaw oddane, muszą być albo na koszt strony umieszczone w składach urzędowych, albo zachowane pod spólnem zamknięciem urzędowem w lokalnościach stosownie urządzonych, przez stronę dostarczonych.

§. 7.

Kierujące władze dochodowe rozstrzygać winny w właściwym zakresie swoim, czy zachodzą warunki do udzielenia kredytu w podatkach, tudzież w jakiej rozciągłości takowy dozwolony być może. Prożby o udzielenie kredytu, należy zawsze podawać do władzy dochodowej powiatowej. O rozstrzygnieniu takowych, zawiadomione będą na piśmie osoby podatkujące.

§. 8.

Osoby, obowiązane do płacenia podatku, którym dozwolony został kredyt w opłaceniu należytości, obowiązane są przy każdem oświadczeniu pobierania, lub oznajmieniu o czynności, podatkowi podlegającej, dołożyć, czyli chcą w tym przypadku czynić użytek z udzielonego im kredytu w opodatkowaniu lub nie. Potwierdzenie, iż wniesione zostało oznajmienie lub oświadczenie pobierania, wydane będzie przez wystawienie bolety.

nur nach dem Courswerthe und niemals über ihren Nominalbetrag als Sicherstellung angenommen werden.

Uebrigens muss der Erlag solcher Creditspapiere mit einer entsprechenden Widmungs-Urkunde begleitet seyn, worin die Haftung derselben für die geborgten Steuergebühren ausgedrückt ist.

b) *Durch eine, dieselbe Haftungsclausel enthaltende Hypothekar-Verschreibung, soweit die gesetzlichen Bedingungen einer vollständigen Sicherstellung vorhanden sind. Wird die Hypothekar-Verschreibung von einem anderen als dem Steuerpflichtigen selbst ausgestellt, so muss der Eigenthümer der Hypothek die Haftung zur ungetheilten Hand mit dem Steuerpflichtigen übernehmen.*

Die Gebäude, in welchen die steuerpflichtigen Unternehmungen betrieben werden, sind, in soferne dieselben überhaupt zur Annahme als Hypothek geeignet sind — von den Mitteln zur Sicherstellung nicht ausgeschlossen. Die Geräthschaften und Vorrichtungen zum Betriebe der Unternehmung bleiben hingegen, wenn dieselben auch mit dem Gebäude in dauernder Verbindung (mauer-, niet- und nagelfest) sind, von dem zur Bemessung der Sicherstellung anzuschlagenden Gesammtwerthe ausgeschlossen.

Ueberhaupt dürfen solche Gebäude zum Behufe der Sicherstellung nur mit jenem Betrage in Werths-Anschlag kommen, welcher, unabhängig von der Widmung derselben, zum Betriebe der steuerpflichtigen Unternehmung entfällt.

c) *Durch Einräumung des Pfandrechtes auf Branntwein oder Branntweingeist, wenn es sich um die Borgung der Verzehrungssteuer für die Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten handelt. Es wird dabei jeder Eimer, wenn der Alkoholgehalt nach der ämtlichen Scala 21° nicht erreicht, als Deckung für einen Betrag von drei Gulden, bei einem Alkoholgehalte von 21 und unter 25° für 3 fl. 45 kr., von 25 und unter 30° für 4 fl. 30 kr., mit 30° und darüber für 5 fl. 15 kr. angenommen. Die verpfändeten Getränke müssen entweder auf Kosten der Partei in die ämtlichen Niederlagen überbracht, oder es müssen dieselben in angemessen eingerichteten von der Partei zu widmenden Localitäten unter ämtlicher Mitsperre aufbewahrt werden.*

§. 7.

Die leitenden Gefällsbehörden entscheiden in ihrem Wirkungskreise, ob die Bedingungen zur Bewilligung der Steuerborgung vorhanden sind, und in welchem Umfange dieselbe zugestanden wird. Die Gesuche um Bewilligung von Borgungen sind stets bei den Gefälls-Bezirksbehörden einzureichen. Von der Entscheidung darüber werden die Steuerpflichtigen schriftlich verständiget.

§. 8.

Jene Steuerpflichtigen, welchen eine Gebührenborgung bewilliget ist, haben auf jeder Bezugs-Erklärung oder Anmeldung des steuerbaren Verfahrens die Angabe beizusetzen, ob sie in diesem Falle von dem Zugeständnisse der Steuerborgung Gebrauch machen wollen oder nicht. Die Bestätigung über die Einreichung der Anmeldung oder Bezugs-Erklärung wird durch Ausfertigung einer Bollete ertheilt.

Piwowarom zostawiona jest wolność, przedłożyć albo zwyczajne oświadczenie, według przepisów o podatkach konsumcyjnych podać się mające, dotyczące czynności podlegającej podatkowi, naprzód na cały kalendarzowy miesiąc, albo też tylko tymczasowe oświadczenie, dotyczące ilości piwa, w ciągu całego miesiąca wyrobić się mającego, (przyczem zresztą jeżeli się ma wyrabiać piwo spodniodrożdżowe i piwo lagrowe, ilość każdego gatunku z osobna oznajmiona być musi), a co się tycze pojedynczych warek, podawać zwykłe dotąd szczegółowe oświadczenia w ciągu miesiąca z odwołaniem się na uprzednie oświadczenie i wystawioną na to boletę. Jeżeli zwyczajne szczegółowe oświadczenia, przenoszą ilość uprzednio oznajmioną, wówczas nadwyżka należytości w gotówce ściągnioną być winna. Jeżeli zaś ilość w ciągu miesiąca wyrobiona nie dojdzie do oznajmionej uprzednio ilości, wówczas podatek wypadający za ilość mniej wyrobioną, policzony będzie na rzecz podatkującego przy ściągnieniu kwoty kredytowanej wtenczas tylko, jeżeli w ten sam sposób, jak przepisano do uzyskania zwrotu podatku za zepsute warki, wiarogodnie udowodni, iż tylko przez wydarzenia przypadkowe przeszkodzonym został, w wyrobieniu ilości, którą uprzednio na cały miesiąc oznajmił był.

§. 9.

W dniu, w którym się kończy termin kredytu, opłata należytości kredytowanych złożoną być winna z pewnością do kasy lub do urzędu dochodowego, gdzie wystawiona była boleta. Jeżeli zapłata przypada na niedzielę lub święto powszechne, wówczas należy złożyć opłatę w dniu powszechnym następującym. Jeżeli zapłata nie nastąpi w swoim czasie, wówczas zamyka się dłużnikowi wszelki dalszy kredyt i zaprowadza się przeciw niemu postępowanie egzekucyjne.

§. 10.

Ściągnienie należytości kredytowanych, a nie spłaconych w czasie należytym, odbywać się winno w sposób przepisany do ściągnienia zaległych należytości dochodowych. Przeprowadzenie prawa do trunków spirytusowych na zabezpieczenie pokredytowanego podatku zastawionych (§. 6), odbywać się winno w sposób, przepisany do ściągnienia zaległego czynszu składowego, od towarów na składzie zostających.

§. 11.

Kto dwa razy w ciągu roku zostanie w zaległości z zapadłą już zapłatą kredytowanych mu podatków konsumcyjnych, lub kto na przypadek, w którym bezpieczeństwo zapisane zostało przez hipotekę, tak długo pozostanie dłużen, iż do ściągnienia należytości zaległej, żądać musiano sprzedaży hipoteki, ten traci kredyt w podatkowaniu mu dozwolony.

Baumgartner m. p.

Den Bräuern wird es freigestellt, entweder die ordentliche nach den Verzehrungssteuervorschriften zu überreichende Anmeldung über das steuerbare Verfahren für den ganzen Kalendermonat in Vorhinein vorzulegen, oder bloss eine vorläufige Anmeldung über die ganze im Laufe des Monates zu erzeugende Menge Bier (wobei übrigens, wenn Unterzeug- und Lagerbier erzeugt werden soll, die Menge für jede Gattung abgesondert angegeben werden muss) vorzulegen, über die Vornahme der einzelnen Gebräude aber, mit Berufung auf die vorläufige Anmeldung und die darüber ausgestellte Bollete, die ordentlichen speciellen Anmeldungen wie bisher im Laufe des Monates einzubringen. In soferne durch diese speciellen Anmeldungen, die vorläufig angemeldete Menge überschritten würde, wird der Ueberschuss der Gebühren bar eingehoben. Wenn hingegen die im Laufe des Monates erzeugte Menge die vorläufig angemeldete nicht erreicht, so wird die für die weniger erzeugte Menge entfallende Steuer bei Einhebung der geborgten Gebühren dem Steuerpflichtigen nur dann zu Gute gerechnet, wenn er in der nämlichen Weise, wie es zur Erlangung der Steuer-Rückvergütung für misslungene Gebräude vorgeschrieben ist, glaubwürdig darthut, dass er nur durch zufällige Ereignisse verhindert worden ist, die ganze für den Monat vorläufig angemeldete Menge zu erzeugen.

§. 9.

An dem Tage, wo die Borgungsfrist zu Ende geht, muss die Zahlung der geborgten Gebühren pünctlich an die Casse oder das Gefälls-Amt, wo die Bollete ausgestellt worden ist, geleistet werden. Fällt der Zahlungstag auf einen Sonn- oder allgemeinen Feiertag, so ist die Zahlung am nächsten Werktage zu leisten. Wird die Zahlung nicht rechtzeitig geleistet, so wird dem Schuldner sogleich jede weitere Borgung eingestellt, und das Executionsverfahren gegen ihn eingeleitet.

§. 10.

Die Einbringung der geborgten und nicht rechtzeitig berichtigten Gebühren geschieht auf die zur Hereinbringung rückständiger Gefällsgebühren vorgeschriebene Art. Die Geltendmachung der Haftung rücksichtlich der verpfändeten geistigen Getränke (§. 6, c) geschieht auf die zur Einbringung des rückständigen Lagerzinses von Niederlagsgütern vorgeschriebene Art.

§. 11.

Wer zweimal im Laufe Eines Jahres mit der fälligen Entrichtung geborgter Verbrauchs-Abgaben im Rückstande bleibt, oder wer in dem Falle, wo die Sicherstellung durch eine Hypothekar-Verschreibung geleistet wurde, so lange im Rückstande bleibt, dass zum Behufe der Einbringung desselben die Feilbietung der Hypothek angesucht werden musste, ist der Begünstigung der Steuerborgung verlustig.

Baumgartner *m. p.*

44.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 8. Lutego 1852,

mocą którego ogłoszone zostają układy, zawarte w przedmiocie związku telegraficznego austryacko-niemieckiego, na dniu 14. Października 1851 r., a ratyfikowane w skutku Najwyższej uchwały z dnia 16. Stycznia 1852. przez oświadczenie ministeryalne z dnia 24. Stycznia 1852.

Komisarze państw niemieckich, należących z mocy traktatu z d. 25. Lipca 1850, (Nr. 361 dz. pr. p.) do związku telegraficznego niemiecko-austryackiego, zgromadzili się na konferencyę w Wiedniu, i ułożyli na d. 14. Października 1851, traktat dodatkowy do wspomnionego traktatu głównego, zawartego w przedmiocie związku telegraficznego.

Na mocy upoważnienia, udzielonego od Najjaśniejszego Pana, J. C. K. Apostolskiej Mości, w Najwyższej uchwale z d. 16. Stycznia 1852, ratyfikowany został rzeczony traktat dodatkowy przez oświadczenie ministerstwa austryackiego z dnia 24. Stycznia 1852, gdy takowy w równy sposób został był ratyfikowanym także przez inne rządy kontraktujące, (przez Prusy, Bawaryę, Saksonię i Wirtemberg).

Następujące zestawienie, stanowiące część składową traktatu z dnia 14. Października 1851, zawiera postanowienia, mające na przyszłość obowiązywać w obrocie między-narodowym związku telegraficznego niemiecko-austryackiego.

ZESTAWIENIE POSTANOWIEŃ

co do postępowania z korespondencyami między-narodowemi w związku niemiecko-austryackim.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Obręb związku.

Uważane będą jako należące do obrębu związku telegraficznego niem.-austr. nietylko położone w granicach rządów, należących do związku telegraficznego, linie i stacye telegraficzne, lecz także i te, które jeden lub drugi rząd związkowy w obcych państwach utrzymuje, lub na przyszłość założy, wszelako te ostatnie linie i stacye o tyle tylko, o ile zawarte już lub zawrzeć się mające traktaty z dotyczącemi rządami obcemi, dozwolą na takowe rozciągnąć postanowienia związkowe.

§. 2.

O rozszerzeniu związku.

Państwa niemieckie przystąpić mogą do związku tylko jako członkowie rzeczywiści. Każdy rząd, sąsiadujący z państwem przystępującem, mocen jest prowadzić ukła-

44.

Erlass des Handelsministeriums vom 8. Februar 1852,

wodurch die neuen für den deutsch-österreichischen Telegraphenverein am 14. October 1851 abgeschlossenen Vereinbarungen, ratificirt in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 16. Jänner 1852 durch Ministerial-Erklärung vom 24. Jänner 1852, kundgemacht werden.

Commissarien jener deutschen Regierungen, welche in Folge des Vertrages vom 25. Juli 1850, Nr, 361 des Reichsgesetzblattes, zu dem deutsch-österreichischen Telegraphenvereine gehören, sind in Wien zu einer Conferenz zusammengetreten, und haben unterm 14. October 1851 einen Nachtragsvertrag zu dem bezeichneten Telegraphenvereins-Hauptvertrage vereinbaret.

In Folge der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 16. Jänner 1852 ertheilten Ermächtigung ist dieser Nachtragsvertrag durch österreichische Ministerial-Erklärung vom 24. Jänner 1852 ratificirt worden, nachdem er ebenso auch von den übrigen vertragschliessenden Regierungen (Preussen, Baiern, Sachsen und Würtemberg) ratificirt worden war.

Die nachstehende, einen Bestandtheil des Vertrages vom 14. October 1851 bildende Zusammenstellung enthält die für den internationalen Verkehr des deutsch-österreichischen Telegraphenvereines fortan geltenden Bestimmungen:

Zusammenstellung der Bestimmungen über die Behandlung der internationalen Correspondenzen im deutsch-österreichischen Telegraphenvereine.

I. Abschnitt.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 1.

Umfang des Vereines.

Als zum Bereiche des deutsch-österreichischen Telegraphenvereines gehörig, werden nicht allein die in den Gebieten der dem Telegraphenvereine angehörigen Regierungen gelegenen, sondern auch diejenigen Telegraphenlinien und Stationen angesehen, welche die eine oder andere der Vereinsregierungen in fremden Staaten unterhält oder noch anlegen sollte, letztere Linien und Stationen jedoch nur in soweit, als die mit den betreffenden fremden Regierungen bestehenden oder noch abzuschliessenden Verträge die Ausdehnung der Vereinsbestimmungen auf jene zulassen.

§. 2.

Erweiterung des Vereines.

Deutsche Staaten können dem Vereine nur als wirkliche Mitglieder beitreten. Jede dem beitretenden Staate benachbarte Regierung ist befugt, Namens des Vereines die Un-

dy w imieniu związku i zawrzeć traktat bez dalszych w tej mierze kroków, jak tylko rząd przystępujący poddaje się wszystkim postanowieniom związkowym.

Traktat zawarty, udzielony być winien wszystkim rządom związkowym w całości.

Względem postanowień wyjątkowych przy takowem przystąpieniu w ugodzie będących, należy przy układach zastrzedz potwierdzenie, od wszystkich innych rządów związkowych zażądać się mające.

Państwa niemieckie nie mogą być rzeczywistymi członkami związku, mogą wszelako wstąpić w stosunek kontraktowy z takowym. Do kierowania układami w imieniu związku z rządem dotyczącym nie niemieckim, upoważniony jest także każdy sąsiedni rząd związkowy, a i w tym razie uczynić należy zastrzeżenie wyżej wspom niane, co do postanowień wyjątkowych w ugodzie stojących.

§. 3.

Ograniczenie na korespondencyę internationalną.

Postanowieniom związkowym podlegać będzie tylko korespondencya internacyonalna, t. j. ta korespondencya telegraficzna, przy której stacya początkowa i końcowa należą do różnych administracyj związkowych. O ile także korespondencya wewnętrzna w państwach dotyczących tym samym prawidłom podlegać ma, zostawia się do woli każdego rządu z osobna. Korespondencya telegraficzna, przychodząca ze stacyj obcych, lub przesłana do takowych, podlega, jeżeli przechodzi przez linie telegraficzne kilku rządów związkowych, pod względem przesełki w obrębie związku, temu samemu postępowaniu, jak gdyby była oddaną na stacyi wchodowej lub przeznaczoną do stacyi wychodowej.

§. 4.

Telegrafowanie bezpośrednie i pośrednie.

Najdalej od 1go Lipca 1852, połączone zostaną stacye telegraficzne centralne we Wiedniu, w Berlinie, Munichu, Dreźnie i Sztutgardzie, w taki sposób, iż każda z tych stacyj, przesełać może do drugiej depesze bez przetelegrafowania, a zatem bezpośrednio. Do przeprowadzenia tego zamiaru, zaprowadzą rządy związkowe wspólne aparata i spólny alfabet.

Każdy rząd związkowy, mocen jest wciągnąć jeszcze inne miejsca swego państwa w obręb przetelegrafowania bezpośredniego. Zresztą każdemu rządowi zostaje do woli wybór systematów prowadzenia linij, a z wyjątkiem ograniczenia, zastrzeżonego względem przetelegrafowania, także i wybór aparatów dla swych linij telegraficznych.

Rządy związkowe uczynią sobie wzajemne udzielenia o urządzeniu linij i aparatów istniejących, równie jak o zaprowadzeniu nowych linij.

§. 5.

Przyrzeczenie wzajemnego przesełania.

Rządy związkowe przyjmują na siebie wzajemnie obowiązek przesełać dalej depesze, przyjęte na swych stacyach do dalszej przesełki z jak największą spiesznością

terhandlungen zu führen, und den Vertrag in dem Falle ohne Weiteres abzuschliessen, dass die beitretende Regierung sich sämmtlichen Vereinsbestimmungen unterwirft. Der abgeschlossene Vertrag ist sämmtlichen übrigen Vereinsregierungen vollständig mitzutheilen.

Für ausnahmsweise Bestimmungen, welche bei einem solchen Beitritte vereinbaret werden sollen, ist bei der Verhandlung die Genehmigung sämmtlicher übrigen Vereinsregierungen vorzubehalten und dieselbe einzuholen.

Nichtdeutsche Staaten können nicht wirkliche Mitglieder des Vereines werden, jedoch mit dem Vereine in ein Vertragsverhältniss treten. Zur Leitung der Verhandlungen, Namens des Vereines, mit der betreffenden nichtdeutschen Regierung ist ebenfalls jede ihr benachbarte Vereinsregierung berechtiget und kommt für, solchen Falles zu vereinbarende Ausnahmsbestimmungen der oben bezeichnete Vorbehalt gleichmässig in Anwendung.

§. 3.

Beschränkung auf internationale Correspondenz.

Den Vereinsbestimmungen ist zunächst nur die internationale, d. h. diejenige telegraphische Correspondenz unterworfen, bei welcher die Ursprungs- und die Endstation verschiedenen Vereinsverwaltungen angehören. In wie weit auch die innere Correspondenz in den betreffenden Staaten nach gleichen Grundsätzen zu behandeln ist, bleibt jeder Regierung überlassen. Die von fremden Stationen ausgehende, oder dahin gerichtete telegraphische Correspondenz ist, falls sie die Linien mehrerer Vereinsregierungen berührt, rücksichtlich der Beförderung im Bereiche des Vereines so zu behandeln, als wäre sie bei der Eingangsstation aufgegeben oder nach der Ausgangsstation bestimmt.

§. 4.

Directe und indirecte Telegraphirung.

Spätestens vom 1. Juli 1852 an, werden die Central-Telegraphenstationen zu Wien, Berlin, München, Dresden und Stuttgart dergestalt unter einander in Verbindung gesetzt, dass jede dieser Stationen die Depeschen ohne Umtelegraphirung, somit direct zur anderen bringt.

Zur Durchführung dieser Massregel werden die Vereinsregierungen übereinstimmende Apparate und ein gemeinsames Alphabet in Anwendung bringen.

Jeder Vereinsregierung ist unbenommen, noch andere Orte ihres Staatsgebietes in den Bereich dieser directen Durchtelegraphirung zu ziehen. Im Uebrigen bleibt jeder Regierung die Wahl beliebiger Systeme von Leitungen und abgesehen von der für das Durchtelegraphiren bestehenden Beschränkung auch jede der Apparate für ihre Telegraphenlinien vorbehalten.

Ueber die Einrichtung der bestehenden Linien und Apparate, sowie über die Errichtung neuer Linien machen sich die Vereinsregierungen gegenseitig Mittheilungen.

§. 5.

Zusicherung gegenseitiger Beförderung.

Die Vereinsregierungen übernehmen gegenseitig die Verpflichtung, die von ihren Stationen zur Beförderung angenommenen Depeschen mit Ausnahme der im §. 21 vorgesehenen

i pewnością, wyjąwszy przypadki przewidziane w §. 21; nie biorąc atoliż na siebie obowiązku ani pewnego doręczenia wspomnionych depesz w ogólności, ani doręczenia takowych w pewnym czasie.

Za najmniejszą miarę zapewnionej szybkości w przesełaniu, uważać się będzie, iż depesza przynajmniej wcześniej dojść ma na miejsce przeznaczenia, jakby to stać się mogło, pod względem na czas, w którym podaną została, przez regularną służbę pocztową lub kolej żelazną (§. 25). Wyjątek wszelako zachodzi w tym przypadku, jeżeli prowadzenie przerwanem zostanie.

Każdy rząd ma oprócz tego, także zostawione sobie prawo, według upodobania, zamknąć na czas niejaki pewne linje dla wszelkiego lub dla pewnego rodzaju korespondencyi. Jak skoro to nastąpi, zostaną o tem uwiadomione inne rządy związkowe.

§. 6.

Reklamacye.

Reklamacye uzasadnione, są od opłaty wolne.

§. 7.

O zachowaniu tajemniey przy telegrafowaniu.

Rządy związkowe będą baczyć na to, ażeby nie udzielano depesz osobom, nie mającym prawa do nich, tudzież, ażeby tajemnica przy telegrafowaniu w każdym względzie jak najściślej była zachowaną, na co całe personale przy telegrafach, przysięgę złożyć winno.

Osobom obcym, nie należy dozwalać podczas telegrafowania na stacyach telegraficznych wstępu do izb, w których się aparaty znajdują.

Rozdział II.

O przyjmowaniu depesz.

§. 8.

Kto jest upoważniony do używania telegrafu.

Używanie telegrafów rządów związkowych, dozwolone jest każdemu bez wyjątku.

Podawanie depesz do telegrafowania, może mieć miejsce tylko na stacyach telegraficznych.

§. 9.

Telegrafowanie do stacyj i miejsc innych.

Stacye telegraficzne mają prawo przyjmowania depesz telegraficznych do każdej innej stacyi telegraficznej. Mogą także przyjmować depesze telegraficzne do przesełania poza punkta końcowe linii telegraficznej, lub do miejsc, w bok od takowej leżących, w którym tedy razie dalsza przesełka z ostatniej stacyi telegraficznej nastąpi we-

Fälle mit möglichster Schnelligkeit und Zuverlässigkeit weiter geben zu lassen, ohne jedoch für die richtige Ueberkunft jener Depeschen überhaupt, oder deren Ueberkunft in einer gewissen Zeit irgend eine Gewähr zu leisten.

Als geringstes Mass der zugesicherten Schnelligkeit in der Beförderung soll angesehen werden, dass die Depesche mindestens früher den Bestimmungsort erreicht, als mit Rücksicht auf den Zeitpunct der geschehenen Aufgabe durch den regelmässigen Post- oder Eisenbahndienst ermöglichet war (§. 25). Ausgenommen ist jedoch der Fall der eingetretenen Unterbrechung der Leitung.

Jeder Regierung verbleibt die Befugniss, nach Gutbefinden, einzelne Linien für alle oder für gewisse Arten der Correspondenz zeitweise ausser Betrieb zu setzen.

Sobald ein solcher Fall eintritt, werden die übrigen Vereinsregierungen hiervon sofort in Kenntniss gesetzt werden.

§. 6.

Reclamationen.

Reclamationen sind, wenn sie sich als begründet erwiesen haben, gebührenfrei.

§. 7.

Bewahrung des Telegraphen-Geheimnisses.

Die Vereinsregierungen werden Sorge tragen, dass die Mittheilung von Depeschen an Unbefugte verhindert, und dass das Telegraphengeheimniss überhaupt in jeder Beziehung auf das Strengste gewahrt, und das gesammte Telegraphen-Personale darauf vereidet werden.

Fremden Personen ist der Zutritt zu den Apparatenzimmern der Telegraphenstationen während des Telegraphirens nicht zu gestatten.

II. Abschnitt.

Annahme der Depeschen.

§. 8.

Berechtigung zur Benützung des Telegraphen.

Die Benützung der Telegraphen der Vereinsregierungen steht Jedermann ohne Ausnahme zu.

Die Aufgabe von Depeschen Behufs der Telegraphirung kann nur bei den Telegraphenstationen erfolgen.

§. 9.

Telegraphirung nach Stations- und anderen Orten.

Die Telegraphenstationen sind zur Uebernahme telegraphischer Depeschen nach jeder anderen Telegraphenstation befugt. Auch kann die Annahme telegraphischer Depeschen zur Beförderung über die Endpuncte der Telegraphenlinie hinaus oder nach seitwärts derselben gelegenen Orten stattfinden, in welchem Falle die Weiterbeförderung von der letzten Tele-

dług żądania odsełającego, albo przez pocztę w liście rekomendowanym, albo sztafetą, lub w mniejszych odległościach przez posłańców.

Jeżeli w przesłaniu depeszy poza punkt końcowy linii telegraficznej lub do miejsc w bok od takowej leżących, użyty został inny środek, jak ten, który podawca wskazał, wówczas należy o postępowaniu takowem uczynić doniesienie przez telegraf tej stacyi, w której depesza podaną została.

§. 10.

Ograniczenie pojedynczych stacyj,

Jak dalece pojedyncze stacye telegraficzne nie mają prawa do przesełania pewnego rodzaju korespondencyj, o tem stanowią pojedyncze rządy związkowe.

§, 11.

Godziny służby na stacyach.

Bióra telegraficzne winny być otwarte codziennie, nawet w niedzielę i święta:

a) od 1. Kwietnia do końca Września każdego roku od godziny 7. zrana, aż do godziny 9. wieczór, a

b) od 1. Października do końca Marca każdego roku od godziny 8. z rana, aż do godziny 9. wieczór.

Depesze, które mają być podane przed lub po tych godzinach, należy zameldować przed 9-tą godziną wieczór, za złożeniem najmniejszej kwoty wypadającej od przesełki nocą na dotyczącej przestrzeni, w którym to razie stacya interesowana natychmiast udzielić winna wiadomość innym stacyom o później nastąpić mającem przesłaniu depeszy.

W każdym innym razie, nie będzie miany wzgląd na zamówienia uprzednie.

Powyższe oznaczenia czasu, rozumieć należy według czasu średniego każdego miejsca.

§. 12.

Wyrównanie różnicy czasu,

Ażeby zapobiedz nieregularnościom, mogącym się wydarzyć z niezgodności czasów średnich na różnych stacyach, ustanowione będą zegary wszystkich stacyj telegraficznych jednego i tego samego rządu, podług czasu średniego miasta głównego w dotyczącem państwie.

§. 13.

O własnościach depeszy ze względu na formy.

Każda depesza, mająca być przesłaną, winna być napisana w tekscie wyraźnym bez skrócenia słów i zawierać nazwisko odsełającego, jakoteż nazwisko i zamieszkanie otrzymującego.

Skutki niedokładnego adresowania ponosić będzie odsełający, i tylko za opłaceniem należytości telegraficznych według taryfy, żądać może telegrafowania dodatkowego dla uzupełnienia adresy.

graphenstation nach Bestimmung des Absenders entweder durch die Post in recommandirten Briefen, oder mittelst Estaffette oder bei geringen Entfernungen mittelst Boten erfolgt.

Ist bei Beförderung einer Depesche über den Endpunct der Telegraphenlinie hinaus oder nach seitwärts derselben gelegenen Orten eine Verfügung getroffen worden, welche von dem abweicht, was der Aufgeber hierüber angeordnet hatte, so ist dieser Vorgang und dessen Veranlassung der Aufgabsstation telegraphisch mitzutheilen.

§. 10.

Beschränkung einzelner Stationen.

In wie weit einzelne Telegraphenstationen zur Beförderung gewisser Arten von Correspondenz nicht befugt sind, wird von jeder Vereinsregierung bestimmt.

§. 11.

Dienststunden der Stationen.

Die Telegraphen-Bureaux sind täglich, mit Einschluss der Sonn- und Festtage

a) vom 1. April bis Ende September jeden Jahres von 7 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends, und

b) vom 1. October bis Ende März jeden Jahres von 8 Uhr Morgens bis 9 Uhr Abends für die Aufgabe offen zu halten.

Depeschen, welche ausserhalb jener Stunden aufgegeben werden sollen, müssen vor 9 Uhr Abends unter Erlegung des Minimalbetrages für die nächtliche Beförderung auf der betreffenden Strecke angemeldet werden, in welchem Falle die betheiligte Station den übrigen Stationen von dem zu erwartenden späteren Eingange der Depesche sogleich Nachricht zu geben hat.

In jedem anderen Falle werden Vorausbestellungen nicht berücksichtiget.

Die obigen Zeitbestimmungen sind nach der mittleren Zeit jedes Ortes zu verstehen.

§. 12.

Ausgleichung der Zeitdifferenzen.

Um Unregelmässigkeiten vorzubeugen, welche aus den Abweichungen der mittleren Zeiten an den verschiedenen Stationsorten entstehen können, werden die Uhren aller Telegraphenstationen einer und derselben Regierung nach der mittleren Zeit der Hauptstadt des betreffenden Staates gerichtet werden.

§. 13.

Formelle Erfordernisse der Depesche.

Eine jede zu befördernde Depesche muss im Texte ohne Wort-Abkürzungen und deutlich geschrieben seyn, auch den Namen des Absenders, sowie den Namen und Wohnort des Empfängers enthalten.

Die Folgen einer ungenügenden Adressirung sind vom Absender zu tragen, welcher auch eine nachträgliche Telegraphirung zur Vervollständigung der Adresse nur gegen Entrichtung der tarifmässigen Telegraphengebühren beanspruchen kann.

Do napisania depesz oddać się maiących, odsełający używać winni materyałów zmazać się nie dających. Wyskrobania w depeszy, także znajdować się nie mogą.

Przy depeszach, które innym sposobem dalej przesłać należy (§. 9), winien odsełający oznaczyć na piśmie sposób dalszego przesłania.

§. 14.

Długość depesz prywatnych.

Aż do dalszego porozumienia, żadna depesza nie może w sobie więcej mieścić słów jak 100. Kilka depesz jednej a tej samej odsełającej osoby wtedy tylko jednę po drugiej przesełać można, jeżeli aparat linii nie jest zajęty innemi przedmiotami.

§. 15.

O zwłoce w przesłaniu.

Gdyby z jakiegobądź powodu zajść musiała znaczna zwłoka w odesłaniu depeszy, należy podającego o tem zawiadomić, a depeszę dopiero wtenczas przyjąć, jeżeli mimo to, żąda wyraźnie, aby odesłaną została.

§. 16.

O zachowaniu oryginałów.

Koncepta oryginalne podanych depesz, równie jak spisania telegraficzne wszelkich depesz, należy najmniej dwa lata trzymać w zachowaniu.

§. 17.

Klasyfikacya depesz.

Oprócz postanowień powyższych, mających zastosowanie przy depeszach wszelkiego rodzaju, należy rozróżniać pod względem postępowania:

a) depesze rządowe tak rządów do związku należących, jak rządów na mocy traktatów w tej mierze uprawnionych,

b) depesze kolei żelaznych,

c) depesze prywatne.

Różnica jednakowoż między depeszami kolei żelaznych a depeszami prywatnemi, o tyle tylko zachodzi, o ile takowa ustanowiona jest w jednem lub drugiem państwie, czyli to na mocy ogólnych przepisów, czyli też osobnemi kontraktami.

§. 18.

Depesze rządowe.

Które depesze każdy z rządów związkowych za depesze rządowe chce mieć uważane, to od jego upodobania zawisło.

Zum Niederschreiben der aufzugebenden Depeschen darf Seitens der Absender nur ein unverwischbares Schreibmateriale verwendet werden. Auch dürfen in den Depeschen Rasuren nicht vorkommen.

Bei denjenigen Depeschen, welche durch andere Mittel weiter befördert werden sollen (§. 9), hat der Absender die Art der gewünschten Weiterbeförderung schriftlich anzugeben.

§. 14.

Länge der Privatdepeschen.

Bis auf Weiteres darf jede Privatdepesche nicht aus mehr als 100 Worten bestehen. Die Beförderung mehrerer Depeschen eines und desselben Absenders hinter einander, ist nur in dem Falle zulässig, dass die Apparate der Linie nicht anderweit in Anspruch genommen werden.

§. 15.

Verzögerung in der Absendung.

Sollte die Beförderung einer Depesche aus irgend einem Grunde einer erheblichen Verzögerung unterliegen müssen, so ist der Aufgeber hiervon in Kenntniss zu setzen, und die Depesche nur dann anzunehmen, wenn der Erstere die Absendung dennoch ausdrücklich verlangt.

§. 16.

Aufbewahrung der Originalien.

Die Original-Concepte der aufgegebenen Depeschen, sowie die telegraphischen Niederschriften sämmtlicher Depeschen sind mindestens zwei Jahre lang aufzubewahren.

§. 17.

Classification der Depeschen.

Abgesehen von den vorstehenden bei sämmtlichen Depeschen Anwendung findenden Bestimmungen sind in Bezug auf die Behandlung zu unterscheiden:

a) *Staatsdepeschen, der dem Vereine angehörigen, sowie der vertragsmässig berechtigten Regierungen;*

b) *Eisenbahndepeschen;*

c) *Privatdepeschen.*

Ein Unterschied zwischen Eisenbahndepeschen und Privatdepeschen findet jedoch nur in soweit Statt, als solches in dem einen oder dem anderen Staate entweder durch allgemeine Vorschriften oder durch besondere Vertragsbestimmungen festgesetzt worden ist.

§. 18.

Staatsdepeschen.

Welche Depeschen jede einzelne der Vereinsregierungen als ihre Staatsdepeschen betrachtet zu sehen wünscht, hängt von ihrem Emessen ab.

§. 19.

Depesze rządowe, mogą być napisane według życzenia odsełających w mowie niemieckiej lub w takiej mowie obcej, której znaki piśmiennie wyrażone być mogą za pomocą istniejących aparatów telegraficznych. Przy takich depeszach używać można także znaków *(chiffres)*, wszelako takich tylko, które się składają z liter lub cyfer.

Przy wszystkich innych depeszach z wyjątkiem następującym, kładzie się za warunek, ażeby depesza napisana była w mowie niemieckiej bez używania znaków. Wyjętemi są depesze, przeznaczone do Francyi i Belgii lub ztamtąd pochodzące, przy których dozwolone jest także użycie mowy francuzkiej. Gdyby się później okazała potrzeba przypuścić także inne mowy, czyli to w powszechności, czyli też tylko na pewnych liniach do depesz telegraficznych prywatnych, nastąpi w tej mierze ogłoszenie.

§. 20.

Opieczętowanie depesz rządowych.

Depesze rządowe, winny być zawsze zaopatrzone pieczęcią odsełającego, lub też względnie pieczęcią władzy odsełającej.

§. 21.

O własnościach depesz prywatnych co do ich treści,

Bióra telegraficzne, nie mają prawa kontrolowania, czyli depesze rządowe, ze względu na treść swoję, przyjętemi być mogą do przesłania. Obowiązane są zaś, wyłączać takie depesze prywatne od przyjęcia lub dalszej przesełki, których treść sprzeciwia się ustawom, lub ze względu na dobro publiczne i moralność, uznana jest za niestosowną do udzielenia.

Stanowić o tem ma prawo w takich przypadkach przełożony stacyi telegraficznej lub zastępca jego. Rządy dotyczące wyznaczą władzę, do której uależy wnosić zażalenia przeciw takowym.

Jeżeli depesza z powodu treści swej, uznaną zostanie za niestosowną do udzielenia dopiero na miejscu przeznaczenia, leżącem w innem państwie związkowem, wówczas należy o tem uwiadomić odsełającego, zawsze bezpłatnie.

Z powodu błędów, w depeszy popełnionych przez samychże urzędników telegrafowych, nie należy żadną miarą zwlekać lub przeszkadzać przesłaniu lub doręczaniu depeszy.

Rozdział III.

O przesłaniu depesz.

§. 22.

Kierunek przesełki.

Dla korespondencyi między stacyami centralnemi, stojącemi z sobą w połączeniu bezpośredniem (§. 4), należy obrać zawsze najkrótszą linię, a tylko wtenczas, gdyby

§. 19.

Staatsdepeschen können nach der Wahl der Absender in deutscher, oder in einer solchen fremden Sprache abgefasst werden, deren Buchstabenzeichen sich durch die vorhandenen Telegraphen-Apparate wiedergeben lassen. Auch ist bei jenen Depeschen die Anwendung von Chiffern, jedoch nur von solchen zulässig, welche in Buchstabenzeichen oder Ziffern bestehen.

Bei allen anderen Depeschen mit nachfolgender Ausnahme ist vorläufig die Fassung in deutscher Sprache, ohne Anwendung von Chifferschrift, Bedingung. Ausgenommen hiervon sind die nach Frankreich und Belgien bestimmten oder daher kommenden Depeschen, bei welchen auch die französische Sprache zulässig ist. Sollte sich später ein Bedürfniss herausstellen, entweder allgemein oder auch für andere bestimmte Routen auch andere Sprachen zur Anwendung für telegraphische Privatdepeschen zuzulassen, so wird diess bekannt gegeben werden.

§. 20.

Untersiegelung der Staatsdepeschen.

Die Staatsdepeschen werden jederzeit mit dem Siegel des Absenders oder beziehentlich der absendenden Behörde versehen seyn.

§. 21.

Materielle Erfordernisse der Privatdepeschen.

Eine Controle über die Zulässigkeit der Beförderung von Staatsdepeschen mit Rücksicht auf ihren Inhalt steht den Telegraphen-Bureaux nicht zu. Dagegen sind dieselben verpflichtet, solche Privatdepeschen von der Annahme oder Weiterbeförderung auszuschliessen, deren Inhalt gegen die Gesetze verstösst, oder aus Rücksichten des öffentlichen Wohles und der Sittlichkeit zur Mittheilung für nicht geeignet erachtet wird.

Die Entschliessung liegt in solchen Fällen dem Vorsteher der Telegraphenstation oder dessen Stellvertreter ob. An welche Behörde die gegen derartige Entscheidungen etwa zu erhebenden Beschwerden zu richten sind, wird von den betreffenden Regierungen bestimmt werden.

Wenn eine Depesche rücksichtlich der Unzulässigkeit ihres Inhaltes erst an dem in einem anderen Vereinsstaate gelegenen Bestimmungsorte als zur Abgabe nicht geeignet erkannt wird, so soll hiervon der Absender jederzeit unentgeltlich benachrichtiget werden.

Wegen solcher Mängel der Depeschen, welche von den Telegraphen-Bediensteten selbst begangen werden, soll in keinem Falle die Beförderung oder Bestellung einer Depesche verhindert oder verzögert werden.

III. Abschnitt.

Beförderung der Depeschen.

§. 22.

Beförderungslinie.

Für die Correspondenz zwischen den in directer Verbindung mit einander stehenden Centralstationen (§. 4) soll zunächst jederzeit die kürzeste Leitungslinie gewählt, und für

nie była otwartą, wprowadzić korespondencyę na inną linię, która po tamtej jest najkrótszą.

§. 23.

O porządku w przesełaniu.

Z reguły należy przesełać depesze telegraficzne z każdej stacyi w tym porządku, w którym na stacyę podane zostały, lub w drodze telegrafowania do takowej przychodzą; wszelako mają pierwszeństwo depesze wewnętrzne przed temi, które tylko przetelegrafować należy, oprócz tego

a) mają pierwszeństwo depesze rządowe przed depeszami kolei żelaznej i prywatnemi;

b) depesze kolei żelaznej przed depeszami prywatnemi, jeżeli według §. 17, różnią się od depesz prywatnych.

Rozpoczęte telegrafowanie jakiejkolwiekbądź depeszy, nie może być przerwane wprowadzeniem innych depesz, wyjąwszy wypadki, w których zwłoka jest niebezpieczną.

§. 24.

Zmiana kierunku.

Ranga rozmaitych gatunków depesz, wyrażona w §fie poprzednim, zachowana być winna także i wtenczas, jeżeli kilka depesz na różnych stacyach jednej a tej samej linii, równocześnie się zejdzie, tak dalece, iż zmiana w kierunku od owej rangi bezpośrednio zawisła.

Depesze równej kategoryi, znajdujące się na tej samej linii do odesłania w kierunku przeciwnym, należy zmieniać w przesełaniu.

§. 25.

O przerwie komunikacyi.

Jeżeli po przyjęciu depeszy, przerwaną zostanie komunikacya telegraficzna, wówczas stacya, z której drogą telegraficzną dalsza przesełka miejsca mieć niemoże, obowiązana jest oddać depeszę na pocztę w liście rekomendowanym, jako rzecz dotyczącą służby a przeto wolną od opłaty portoryum, w celu przesłania jej do najbliższej stacyi, zkąd dalej telegrafem przesłaną być może, ewentualnie zaś do stacyi końcowej lub wprost do osoby na adresie wyrażonej.

Po przywróceniu komunikacyi telegraficznej, należy depeszę jeszcze raz przesłać telegrafem.

Przerwy w komunikacyi, trwające dłużej, równie jak przywrócenie komunikacyi, podane zostaną do wiadomości stacyj telegraficznych.

§. 26.

Kolacyonowanie.

Ktokolwiek odseła lub odbiera depeszę, ma prawo kazać ją kolacyonować, t. j. żądać, ażebytakowa ze stacyi, na adresie wyrażonej na odwrót telegrafowaną była.

Co się tycze kolacyonowania, obowiązują następujące przepisy:

den Fall, dass solche nicht offen wäre, die Correspondenz auf die jener Linie der Kürze nach zunächst stehende Linie geleitet werden.

§. 23.

Reihenfolge der Beförderung.

Die Beförderung der telegraphischen Depeschen von jeder Station aus, geschieht der Regel nach in der Reihenfolge, in welcher sie entweder bei der Station aufgeliefert werden, oder mittelst des Telegraphen zu derselben gelangen; es haben jedoch hierbei die inneren Depeschen vor den durchzutelegraphirenden den Vorrung; ferner gehen

a) *die Staatsdepeschen den Eisenbahn- und Privatdepeschen, und*

b) *die Eisenbahndepeschen, falls sie nach §. 17 von Privatdepeschen zu unterscheiden sind, den letzteren voran.*

Die bereits begonnene Telegraphirung irgend einer Depesche darf mit Ausnahme von Fällen, wo Gefahr im Verzuge ist, durch das Dazwischentreten anderer Depeschen nicht unterbrochen werden.

§. 24.

Richtungswechsel.

Das im vorstehenden Paragraphe erwähnte Rangverhältniss der Depeschengattungen findet auch beim gleichzeitigen Vorhandensein mehrerer Depeschen an verschiedenen Stationen einer und derselben Linie in der Weise Anwendung, dass ein Richtungswechsel zunächst von jenem Rangverhältnisse abhängig ist.

Depeschen gleicher Kategorie, welche auf derselben Linie zur Absendung in entgegengesetzten Richtungen vorhanden sind, sollen in der Beförderung alterniren.

§. 25.

Unterbrechung der Verbindung.

Wird die Telegraphenverbindung nach erfolgter Annahme einer Depesche unterbrochen, so ist diejenige Station, von welcher ab die Weiterbeförderung auf telegraphischem Wege unthunlich ist, verpflichtet, die Depesche sofort in einem recommandirten Briefe an die nächste Station, welche zur Weiterbeförderung im Stande, eventuel an die Endstation oder direct an den Adressaten als portofreie Dienstsache zur Post zu geben.

Nach erfolgter Wiederherstellung der telegraphischen Verbindung ist die Depesche noch nachträglich durch den Telegraphen weiter zu senden.

Unterbrechungen der Leitungen von erheblicher Dauer und die Wiederherstellung derselben werden zur Kenntniss der Telegraphenstationen gebracht.

§. 26.

Collationirung.

Jedem Absender oder Empfänger einer Depesche steht das Recht zu, dieselbe collationiren, d. h. von der Adress-Station zurücktelegraphiren zu lassen.

Für die Collationirung gelten nachfolgende weitere Bestimmungen:

a) Odsełający, żądający kolacyonowania, winien otrzymać zwróconą depeszę każdego razu dosłownie. Jeżeli zachodzi omyłka, przy której odsełający pozostać nie chce, wówczas stacya odsełająca, winna tak długo korespondować ze stacyą na miejscu przeznaczenia, bez opłaty wyższej, dopóki depesza sprostowaną nie będzie.

b) Jeżeli odbierający, żąda kolacyonowania, wówczas należy treść depeszy udzielić stacyi odsełającej, dokładnie tak, jak ją wystawiono odbierającemu. Jeżeli depesza wówczas zgadza się z oryginałem, wówczas należy odbierającemu wydać urzędowe tego poświadczenie. W przeciwnym razie należy sprostować zachodzące różnice z urzędu.

Jeżeli odbierający żąda, żeby odsełającemu udzieloną znowu została depesza dla kontrolowania zgodności jej treści, wówczas należy żądane w tym sposobie kolacyonowanie taksować tak, jak gdyby nowa depesza odsełaną była. Zresztą postępować należy według powyższej zasady.

c) Kolacyonowanie odbywać się winno zawsze przez korespondencyę między stacyą odsełającą i odbierającą.

§. 27.

Rozgałęzienie, złożenie i rozmnożenie.

Każda do przesłania przeznaczona depesza, może być na żądanie odsełającego adresowaną do kilku osób. W razie jeżeli depesza z pewnego punktu, do którego nadeszła, rozejść się ma w różnych kierunkach, lub złożoną być ma na różnych punktach linii, któremi iść ma, uważaną będzie za tyle pojedynczych depesz, ile stacyj na adresie jest wyrażonych. Jeżeli zaś depesza w jednem i temże samem miejscu różnym ma być osobom oddaną, t. j. pomnożoną, uważana będzie tylko za jednę depeszę, przyczem za dalsze wystawienia opłacona będzie należytość od pomnożenia takowej (§. 33).

§. 28.

Doręczenie.

Jak skoro nadejdzie depesza na ostatnią stacyę telegraficzną, lub na takie stacye środkowe, na których została złożoną (§. 27), odesłaną będzie takowa zaraz po przepisaniu, pod pieczęcią urzędową stacyi telegraficznej do osoby lub do osób, na adresie wyrażonych, a to jeżeli adresat mieszka w samem miejscu stacyi, przez posłańca, ustanowionego przy administracyi telegraficznej, w innym zaś razie, wedle zarządzenia uczynionego w tej mierze ze strony odsełającego (§. 9).

Jeżeli depesza nie może być doręczoną, dla tego, że osoby, do której jest adresowaną, wynaleźć nie można, należy to natychmiast podać do wiadomości, przez przybicie w biórze telegraficznym stacyi przeznaczenia.

a) der Absender hat, wenn er die Collationirung begehrt, die zurückgelangte Depesche jedenfalls wortgetreu zu erhalten. Findet sich eine Unrichtigkeit, welche der Absender nicht dahingestellt lassen will, so hat ohne Einhebung einer Mehrgebühr die Abgangsstation so lange mit der Bestimmungsstation zu correspondiren, bis die Richtigkeit hergestellt ist;

b) wird die Collationirung von dem Empfänger verlangt, so ist der Aufgabestation der Inhalt der Depesche genau so, wie er dem Empfänger ausgefertiget wurde, mitzutheilen. Stimmt die zurückgelangte Depesche mit dem Originale zusammen, so ist dem Empfänger die ämtliche Bestätigung hierüber auszufertigen. Im anderen Falle ist die Berichtigung der wahrgenommenen Differenzen von Amtswegen vorzunehmen.

Begehrt der Empfänger, dass dem Absender die Depesche zur Controle über die Richtigkeit des Inhaltes wieder mitgetheilt werde, so ist die in dieser Weise gewünschte Collationirung ebenso zu taxiren, als wäre eine neue Depesche aufgegeben worden. Im Uebrigen ist nach dem oben aufgestellten Grundsatze vorzugehen.

c) Die Collationirung muss immer durch Correspondenz zwischen der Aufgabe- und Abgabestation bewirkt werden.

§. 27.

Verzweigung, Absetzung und Vervielfältigung.

Jede zur Beförderung bestimmte Depesche kann von dem Aufgeber zugleich an mehrere Adressaten gerichtet werden. Im Falle eine Depesche sich von einem erreichten Puncte aus nach verschiedenen Richtungen zu verzweigen hat, oder an verschiedenen Puncten der zu durchlaufenden Linien abzusetzen ist, wird sie als eben so viele einzelne Depeschen behandelt, als Adress-Stationen angegeben sind. Im Falle die Depesche an einem und demselben Orte an verschiedene Adressaten abgegeben, d. h. vervielfältiget werden soll, wird sie nur als eine einzige Depesche behandelt, wobei für die weiteren Ausfertigungen die Vervielfältigungsgebühr (§. 33) eintritt.

§. 28.

Bestellung.

Jede Depesche wird nach ihrer Ankunft auf der letzten Telegraphenstation, oder auf solchen Zwischenstationen, wo dieselbe abgesetzt worden ist (§. 27), nach erfolgter Umschrift sogleich unter dem Amtssiegel der Telegraphenstation an den oder die Adressaten abgesandt, und zwar in sofern der Adressat am Stationsorte selbst wohnt, durch einen verpflichteten Boten der Telegraphenverwaltung, im anderen Falle aber nach Massgabe der vom Absender desshalb getroffenen Bestimmung (§. 9).

Wenn Depeschen desshalb unbestellbar erliegen, weil der Adressat nicht aufzufinden ist, so wird diess sogleich durch Anschlag bei dem Telegraphenbureau an der Bestimmungsstation bekannt gegeben.

Rozdział IV.

O opłatach przesełkowych.

§. 29.

Przy wymierzaniu należytości od telegrafowania, służyć będzie za podstawę oddalenie w prostej linii między stacyą telegraficzną, gdzie depesza podaną, a stacyą gdzie odebraną została, a to według mapy przez związek przyjętej i według ilości słów, z których depesza złożoną jest.

Na każdej stacyi należy trzymać dla publiczności spis alfabetyczny wszystkich stacyj związkowych z przyłączonemi należytościami.

Jeżeli depesza ze stacyi telegraficznej dalej przesłaną być ma, czy przez pocztę, czy też umyślnym posłańcem, należy złożyć opłatę od transportu wypadającą.

Należytość od depeszy, zawierającej słów dwadzieścia, wynosi na odległość mil 10 łącznie, 1 złr. m. k., czyli 1 złr. 12 kr. mon. reńs. czyli 20 groszy sr. Rzeczona należytość podnosi się o tę samę kwotę za każde dalsze 15, 20, 25, 35, 40 itd. mil.

Jeżeli depesza zawiera więcej jak 20 aż łącznie do słów 50, pobierana będzie powyższa należytość w podwójnej, jeżeli zaś zawiera więcej jak 50 aż łącznie do 100 słów, w potrójnej kwocie.

Taryfa należytości od telegrafowania, ułożona w miarę powyższych skazówek, jest następująca:

na odległość w milach jeograficznych w linii prostej	Za depeszę wynoszą należytości od słów														
	do 20 łącznie					od 21 do 50 łącznie					od 51 do 100 łącznie				
	złr. m. k.	mon. reńs, złr.	mon. reńs, kr.	talarów pr.	srebr. gr.	złr. m. k.	mon. reńs. złr.	mon. reńs. kr.	talarów pr.	srebr. gr.	złr. m. k.	mon. reńs. złr	mon. reńs. kr,	talarów pr.	srebr. gr.
do 10 mil włącznie	1	1	12	.	20	2	2	24	1	10	3	3	36	2	.
nad 10 do 25 mil włącznie	2	2	24	1	10	4	4	48	2	20	6	7	12	4	.
„ 25 „ 45 „ „	3	3	36	2	.	6	7	12	4	.	9	10	48	6	.
„ 45 „ 70 „ „	4	4	48	2	20	8	9	36	5	10	12	14	24	8	.
„ 70 „ 100 „ „	5	6	.	3	10	10	12	.	6	20	15	18	.	10	.
i t. d.															

§. 30.

Ustanowienia taks szczegółowe.

Przy obrachowaniu należytości według liczby słów, należy postępować według zasad następujących:

1) Każde słowo, złożone nie z więcej jak 7 sylab, liczyć się będzie za jedno słowo. Przy słowach dłuższych, zwyżka od 7 do 7 sylab policzoną będzie znowu za jedno słowo.

IV. Abschnitt.

Beförderungsgebühren.

§. 29.

Tarife.

Der Bemessung der Telegraphengebühren wird die directe Entfernung der Telegraphenstation der Abgabe von jener der Aufgabe, und zwar nach der vom Vereine angenommenen Karte, und die Anzahl der die Depesche bildenden Worte zu Grunde gelegt.

Bei jeder Station ist ein alphabetisches Verzeichniss sämmtlicher Vereinsstationen mit beigefügten Gebühren dem Publikum zugänglich zu halten.

In dem Falle, dass die Depesche von einer Telegraphenstation durch Post oder expressen Boten nach einem anderen Orte weiter zu befördern ist, tritt die diessfällige Transportvergütung hinzu.

Die Telegraphengebühr beträgt für eine Depesche auf eine Entfernung bis einschliesslich 10 Meilen für 20 Worte 1 fl. C. M., oder 1 fl. 12 kr. Rhein., oder 20 Sgr. Diese Gebühr steigt jedesmal um denselben Betrag für weitere 15, 20, 25, 30, 35, 40. u. s. w. Meilen.

Wenn die Depesche über 20 bis mit einschliesslich 50 Worte enthält, so wird das Doppelte, und wenn solche über 50 bis einschliesslich 100 Worte enthält, das Dreifache erhoben.

Der nach Massgabe des Obigen aufgestellte Tarif für die Telelegraphengebühr ist folgender:

Für eine Depesche:

auf geographische Meilen nach der directen Entfernung	betragen die Gebühren für Worte														
	bis 20 einschliesslich					von 21 bis 50 einschliesslich					v. 51 bis 100 einschliesslich				
	fl. C.M.	fl. Rh.	kr.	Thl.	Sgr.	fl. C.M.	fl. Rh.	kr.	Thl.	Sgr.	fl. C.M.	fl. Rh.	kr.	Thl.	Sgr.
bis einschliesslich 10	1	1	12	—	20	2	2	24	1	10	3	3	36	2	—
über 10 „ „ 25	2	2	24	1	10	4	4	48	2	20	6	7	12	4	—
„ 25 „ „ 45	3	3	36	2	—	6	7	12	4	—	9	10	48	[illegible]	—
„ 45 „ „ 70	4	4	48	2	20	8	9	36	5	10	12	14	2	8	—
„ 70 „ „ 100	5	6	—	3	10	10	12	—	6	20	15	18	—	10	—
u. s. w.															

§. 30.

Specielle Taxbestimmungen.

Bei Ermittlung der Gebühren nach der Wortzahl sind folgende Grundsätze zu beobachten:

1. Jedes Wort, welches aus nicht mehr als 7 Sylben besteht. wird als Ein Wort gezählt. Bei längeren Worten wird der Ueberschuss von 7 zu 7 Sylben wieder als Ein Wort gerechnet.

2) Słowa złożone, jeżeli rozdzielone są łącznikami przez podawcę, należy telegrafować każde z osobna; w takim przypadku każda część słowa wten sposób oddzielona, za jedno słowo uważaną i tak też policzoną będzie.

W przeciwnym razie, należy każde złożone słowo policzyć za jedno, wszelako ze względem na ustanowioną granicę w liczbie 7 sylab — i tak telegrafować.

3) Interpunkcye w tekscie, tudzież apostrofy i łączniki, nie będą policzone; przeciwnie zaś wszelkie znaki, których telegrafem oddać nie można, a które zatem słowami wyrażone być muszą, tylko jako takie policzone będą.

4) Każda pojedyncza litera i każde słowo apostrofowane, policzone będzie jako słowo całe; przetoż więc, mianowicie w mowie francuzkiej, często przychodzące pojedyncze litery, połączone apostrofami ze słowem następującem, policzone być mają za słowa pojedyncze.

5) Pięć cyfer, policzone być mają za jedno słowo. Przy liczbach nad 5 cyfer, przyjąć należy każde 5 cyfer, tudzież zwyżkę, jaka zostaje, za jedno słowo, przyczem kreski, komata i inne znaki wyrazić się dające, za cyfry policzone być winny.

6) Liczby należy telegrafować tak jak są wyrażone w depeszy oryginalnej cyframi albo literami, i tak samo w wystawieniu depeszy wyrazić. Jeżeli liczba wyrażona jest literami, będzie takowa uważana ze względem na liczbę sylab za jedno słowo, bez różnicy czy ona jest pojedyncza czy złożona. Jeżeli ułamek w cyfrach jest wyrażony, natenczas kreskę ułamkową liczyć należy jako cyfrę.

7) Przy depeszach pisanych cyframi, należy co 5 cyfer lub znaków literowych, równie jak zwyżkę uważać za jedno słowo.

8) Adres i podpis, równie jak słowa służące do bliższego oznaczenia imion własnych, jakoto: „*von*“ „*de*“ „*von der*“ i t. d. policzone będą przy obrachowaniu słów.

9) Nie należy liczyć uwag, w jaki sposób depesza z ostatniej stacyi telegraficznej dalej ma być przesłaną, równie jak wszelkich znaków i słów, któreby administracya telegrafu sama dodała do depeszy w interesie służby.

§. 31.

Wolność od opłaty.

W obrocie internacyonalnym, wolnemi zostaną wzajemnie od opłaty z reguły tylko depesze przesełane w interesie służby telegraficznej. Wszelkie zaś inne depesze rządowe, podlegają opłacie, obliczonej według taryfy od stacyi, gdzie zostają podane aż do stacyi, do której są adresowane; wszakże przez to nie wyłącza się innych dalszych wyrównań, potrzebnych w tej mierze dla wewnętrznych stosunków pojedynczych państw związkowych.

§. 32.

Opłaty od kolacyonowania.

Za kolacyonowanie depeszy (§. 26), należy opłacać połowę opłaty telegraficznej.

2. Zusammengesetzte Worte müssen, wenn sie vom Aufgeber durch Bindestriche getrennt geschrieben sind, auch getrennt telegraphirt werden, in welchem Falle jeder der in solcher Weise getrennten Worttheile auch für sich als Ein Wort gezählt und berechnet wird.

Im entgegengesetzten Falle ist jedes zusammengesetzte Wort als Ein Wort, jedoch mit Berücksichtigung der als Gränze bestimmten Anzahl von 7 Sylben, zu zählen und zu telegraphiren.

3. Interpunctionszeichen im Texte, so wie Apostrophe und Bindestriche werden nicht mitgerechnet, dagegen können alle durch den Telegraphen nicht wieder zu gebende Zeichen, welche daher durch Worte dargestellt werden müssen, nur als solche berechnet werden.

4. Jeder einzelne Buchstabe und jedes apostrophirte Wort wird als ein ganzes Wort gezählt, daher auch die namentlich in französischer Sprache häufig vorkommenden einzelnen Buchstaben, welche durch Apostrophe mit dem folgenden Worte verbunden sind, als eben so viele einzelne Worte in Anschlag kommen.

5. Fünf Ziffern werden als Ein Wort gerechnet. Bei Zahlen von mehr Zifferstellen sind je 5 Ziffern, und ebenso der etwaige Ueberschuss, als Ein Wort anzunehmen, wobei Striche, Commata und andere darstellbare Zeichen als Ziffern mitzuzählen sind.

6. Zahlen sind so, wie sie in der Originaldepesche geschrieben erscheinen, mit Ziffern oder mit Buchstaben zu telegraphiren und in der Ausfertigung der Depesche auszudrücken. Ist eine Zahl mit Buchstaben gegeben, so wird dieselbe, gleichviel ob sie eine einfache oder eine zusammengesetzte ist, unter Rücksichtnahme auf die Sylbenzahl als Ein Wort behandelt. Wenn eine gebrochene Zahl durch Ziffern gegeben wird, ist der Bruchstrich als Zifferzeichen mitzuzählen.

7. Bei chiffrirten Depeschen sind je 5 Ziffer oder Buchstabenzeichen, sowie der etwaige Ueberschuss als Ein Wort anzusehen.

8. Adresse und Unterschrift, sowie die zur Bezeichnung eigener Namen dienenden Worte als: „von", „de", „von der" etc. werden bei Auszählung der Worte mitgerechnet.

9. Die etwaigen Notizen, in welcher Weise die Depesche von der letzten Telegraphenstation weiter befördert werden soll, ferner sämmtliche Zeichen und Worte, welche die Telegraphenverwaltung selbst der Depesche zum Zwecke des Dienstes hinzufügt, werden nicht mitgezählt.

§. 31.

Gebührenfreiheit.

Im internationalen Verkehre werden in der Regel nur die Depeschen des Telegraphendienstes gegenseitig frei befördert. Alle übrigen Staatsdepeschen dagegen unterliegen der tarifmässigen Gebührenberechnung von der Aufgabe bis zur Adress-Station, unbeschadet der desshalb etwa für die inneren Verhältnisse einzelner Vereinsstaaten erforderlichen Ausgleichungen.

§. 32.

Collationirungsgebühr.

Für das Collationiren einer Depesche (§. 26) ist die Hälfte der Telegraphengebühr zu entrichten.

§. 33.

O taksowaniu depesz, które mają być rozgałęzionemi, złożonemi lub rozmnożonemi.

Depesze, adresowane jednocześnie do kilku stacyj, należy taksować jako tyle depesz, ile jest stacyj, na których depesza ma być oddaną.

Jeżeli trzeba na jakiej stacyi depesze rozmnożyć, wówczas należy za wystawienie drugiego i każdego dalszego egzemplarza, złożyć należytość 20 kr. m. k., 24 kr. mon. reńsk. 7 groszy srebr. czyli nowych.

§. 34.

Należytość od depesz nocnych.

Od depesz nocnych (§. 11), należy wszelkie należytości opłacać w podwójnej kwocie.

§. 35.

Opłata za transport dalszy.

Opłatę za transport depesz, mających być przesłanemi ze stacyi telegraficznej na inne miejsce, złożyć winien odsełający w kwocie, wypadającej rzeczywiście za transport takowy.

Jeżeli wysokość tej kwoty naprzód oznaczoną być nie może, wówczas podawca winien złożyć summę, w każdym razie wystarczającą (zob. niżej) do pokrycia takowej, której zwyżki w 3ch dniach na powrót żądać można. Stacya telegraficzna, na której depesza schodzi z telegrafu, i która zatem łoży rzeczone koszta, winna stacyi, na której depesza podaną była, udzielić wysokość kwoty jak najspieszniej w drodze telegraficznej. Jeżeli koszta rzeczone, wyłożone były w tej monecie, w której podawca depeszy opłacić winien takowe według zwyczajnej monety krajowej, w takim razie należy uczynić redukcyę w stosunku 20 złr. m. k.$=24^1/_2$ reńs.$=14$ tal. prusk. Wspomniony depozyt, wynosić winien przy każdej depeszy:

a) za przesłanie zwyczajną pocztą lzb umyślnym posłańcem $1^1/_4$ złr. m. k., czyli $1^1/_2$ złr. m. reńs. czyli $^5/_6$ tal. pr.;

b) za przesłanie sztafetą, równie tyle na każdą milę.

Jeżeli w dalszem przesłaniu depeszy, na żądanie adresata, odstąpi się od zarządzeń, poczynionych w tej mierze przez podawcę (§. 9), wówczas stacya odsełająca zarządzić winna wyrównanie co do depozytu, złożonego na pokrycie kosztów przesełki dalszej.

§. 36.

Opłata z góry.

Wszelkie należytości opłacane być winny w powszechności z góry przy oddaniu depeszy. Wszelako zostawia się ocenieniu pojedynczych rządów związkowych, jak dalece przy pewnych rodzajach depesz należytości kredytować można. Na zapłatę należytości, kwit wystawić należy.

§. 33.

Taxirung sich verzweigender, abzusetzender oder zu vervielfältigender Depeschen.

Depeschen, welche zugleich nach mehreren Stationen adressirt werden, sind als eben so viele Depeschen zu tarifiren, als Abgabestationen angegeben werden.

Wenn Depeschen an einer Station zu vervielfältigen sind, ist für die Ausfertigung des zweiten und jedes folgenden Exemplares eine Gebühr von 20 kr. C. M., 24 kr. Rhein., oder 7 Silber- oder Neugroschen zu erlegen.

§. 34.

Gebühren für Nachtdepeschen.

Für Nachtdepeschen (§. 11) sind sämmtliche Telegraphirungsgebühren mit dem doppelten Betrage zu entrichten.

§. 35.

Vergütung für den Weitertransport.

Die Vergütung für den Transport der von einer Telegraphenstation nach einem anderen Orte weiter zu sendenden Depeschen ist vom Absender mit dem durch jenen Transport wirklich entstehenden Betrage zu zahlen.

Kann die Höhe dieses Betrages im Voraus nicht bestimmt übersehen werden, so ist von dem Aufgeber eine den ersteren jedenfalls deckende Summe (siehe unten) zu deponiren, von welcher der Ueberrest binnen 3 Tagen zurückgefordert werden kann. Die Telegraphenstation, bei welcher die Depesche den Telegraphen verlässt, und welche die fraglichen Kosten sonach auslegt, hat daher der Abgangsstation die Höhe des Betrages möglichst schnell auf telegraphischem Wege mitzutheilen. Ist die Auslage jener Kosten in anderer Währung geschehen, als solche vom Absender der Depesche nach der üblichen Landesmünze zu zahlen sind, so ist die Reduction nach dem Verhältnisse von 20 fl. C. M. = 24½ fl. Rhein. = 14 Thlr. Preuss. zu bewirken. Das erwähnte Depositum soll bei jeder Depesche mindestens betragen:

a) für Beförderung mittelst ordinärer Post oder expressen Boten 1¼ fl. C. M., oder 1½ fl. Rhein., oder ⅚ Thlr.;

b) für Estaffettenbeförderung eben so viel für je Eine Meile.

Wenn von den Anordnungen, welche der Aufgeber hinsichtlich der Weiterbeförderung einer Depesche getroffen hat, auf Begehren des Adressaten abgegangen wird (§. 9), so hat die Aufgabestation hiernach die Ausgleichung über das zur Deckung der Kosten der Weiterbeförderung erliegende Depositum zu treffen.

§. 36.

Vorauszahlungen.

Sämmtliche Gebühren sind zwar in der Regel bei Aufgabe der Depesche im Voraus zu zahlen. Es bleibt jedoch dem Ermessen der einzelnen Vereinsregierungen überlassen, in wie weit bei gewissen Arten von Depeschen ein Creditiren der Gebühren nachgegeben werden darf. Ueber die Zahlung der Gebühren ist Quittung zu ertheilen.

Wolno jest przy podaniu depeszy złożyć należytość za odpowiedź spodziewaną. Takowa odpowiedź nie może przenosić liczby słów, od których należytość przesełkowa złożoną została.

§. 37.

Zwrócenie należytości.

Należy zwrócić należytości od telegrafowania:

a) jeżeli depesza cofniętą zostanie z powodu treści, nie mogącej być przypuszczoną,- za tę przestrzeń, przez którą jeszcze przesłaną nie była (§. 21); takowa depesza, ze względu na część należytości, zwrócić się mającej, tak uważaną być winna, jak gdyby tylko do tego punktu podaną była, po za który przesłaną nie została;

b) jeżeli depesza, po przyjęciu jej zaginęła;

c) jeżeli depesza nadeszła do miejsca przeznaczenia, w sposób tak uszkodzony, iż celu swego osiągnąć nie może, i oraz wcześne (§. 5) jej sprostowanie już więcej nastąpić nie mogło;

d) jeżeli zaszło udowodnione opóźnienie ze względem na najmniejszą miarę szybkości, §m 5. zapewnionej;

e) w razie reklamacyi uzasadnionej (§. 6).

Reklamacye o zwrot należytości telegraficznych, należy czynić w przeciągu roku od dnia, w którym depesza podaną została; po upływie tego terminu, nie będą takowe już więcej zważane.

Dowód tego, iż zażalenie jest uzasadnione, zawsze reklamujący prowadzić winien.

Przed zwrotem należytości musi w każdym razie nastąpić rozstrzygnienie administracyi centralnej telegrafów.

Rozdział V.

Postanowienia ostateczne.

§. 38.

Dalszy rozwój związku.

W celu dalszego rozwoju związku, tak pod względem technicznym, jako też administracyjnym, w celu wprowadzenia ulepszeń powszechnych, równości praw i regulaminów, odbywać się będzie corocznie niemiecka konferencya telegrafów.

§. 39.

Trwanie związku telegraficznego austryacko-niemieckiego.

Czas trwania związku telegraficznego austr.-niemieckiego, zawisł od trwania ważności traktatów, służących mu za zasadę; takowe pozostaną w swej mocy do 1go Października 1851, a nawet i nadal, gdy nie nastąpi wypowiedzenie rokiem wprzód.

Baumgartner m. p.

Es ist gestattet, bei der Aufgabe einer Depesche zugleich die Gebühr für die zu gewärtigende Rückantwort zu deponiren. Letztere darf die Wortzahl, für welche die Beförderungsgebühr erlegt wurde, nicht übersteigen.

§. 37.

Rückerstattung der Gebühren.

Die Rückzahlung der Telegraphengebühren hat stattzufinden:

a) *im Falle der Zurückweisung der Depesche wegen Unzulässigkeit ihres Inhaltes für diejenige Strecke, auf welcher die Beförderung noch nicht stattgefunden hat (§. 21), eine solche Depesche wird bezüglich des rückzuerstattenden Gebührentheiles so behandelt, als wäre sie nur bis zu dem Puncte aufgegeben worden, über welchen sie nicht hinausbefördert wurde;*

b) *im Falle, dass die Depesche nach ihrer Annahme verloren gegangen seyn sollte;*

c) *im Falle die Depesche am Bestimmungsorte in einer Weise verstümmelt anlangt, dass sie ihren Zweck nicht erfüllen kann, eine rechtzeitige (§. 5) Berichtigung aber nicht zu ermöglichen gewesen ist;*

d) *im Falle einer mit Rücksicht auf das im §. 5 zugesicherte mindeste Mass der Schnelligkeit eingetretenen nachgewiesenen Verzögerung;*

e) *im Falle begründet befundener Reclamation (§. 6).*

Reclamationen auf Rückerstattung von Telegraphengebühren sind innerhalb Eines Jahres vom Tage der Depeschen-Aufgabe geltend zu machen, und können nach Verlauf dieses Zeitraumes keine weitere Berücksichtigung finden.

Der Nachweis, dass die Beschwerde begründet sei, ist stets vom Reclamanten zu führen.

Der Rückerstattung der Gebühren hat in jedem Falle eine Entscheidung der betreffenden Central-Telegraphenverwaltung voranzugehen.

V. Abschnitt.

Schlussbestimmungen.

§. 38.

Weitere Ausbildung des Vereines.

Zur weiteren Ausbildung des Vereines sowohl in technischer, als administrativer Beziehung zur Einführung allgemeiner Verbesserungen, Gleichheit der Gesetzgebung und der Reglements, ist der jährliche Zusammentritt einer deutschen Telegraphenconferenz vorbehalten.

§. 39.

Dauer des deutsch-österreichischen Telegraphenvereines.

Die Dauer des deutsch-österreichischen Telegraphenvereines ist durch die Giltigkeit der demselben zu Grunde liegenden Verträge bedingt; dieselben bleiben bis zum 1. October 1855, und wenn nicht eine Einjährige Aufkündigung erfolgt, auch weiterhin in Kraft.

Baumgartner *m. p.*

45.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 9. Lutego 1852,

którem rozciągnionym zostaje pobór do wojska także i na miasta Tryest, Fiume i Buccari, wraz z ich okręgami.

Po wysłuchaniu Mojej Rady ministrów i Mojej Rady państwa, rozporządzam rozciągnienie poboru do wójsk Moich także i na miasto Tryest, tudzież na miasta Fiume i Buccari wraz z okręgami ich.

Nowo-zaciężni zupełnie zdolni do służby marynarskiej lub arsenalskiej, będą z reguły odstawieni do korpusu majtków lub do służby arsenalskiej.

Przepisy tak co do zaciągu do wojska, jak co do czasu trwania służby odstawionych, moc mające w Gorycyi i Istryi, zastosowane być winny także i na Tryest, wraz z okręgiem miasta tego, równie jak przepisy, w tym względzie dla Kroacyi wydane, wejść mają w wykonanie w miastach Fiume i Buccari wraz z ich okręgiem.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p.

Z Najwyższego rozkazu,

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

46.

Rozrządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 19. Lutego 1852,

dotyczące warunków do uzyskania pozwolenia przewozu i wywozu broni i amunicyi do Multan i Wołoszczyzny.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, zgodnie z ministerstwami spraw zewnętrznych, wojny, skarbu i handlu, podaje do wiadomości, iż broń i amunicya z państw austryackich do Multan i Wołoszczyzny wywożoną, lub do tychże krajów przez austryackie przewożoną być może, tylko w skutku szczególnie uzyskanego pozwolenia, które tylko wtenczas udzielone być może, jeżeli przesełka zaopatrzona jest w piśmienne do wprowadzenia pozwolenie ze strony tamecznego rządu, uwierzytelnione przez dotyczącą c. k. ajencyę.

Bach m. p.

47.

Rozrządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 20. Lutego 1852,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

w przedmiocie fabrykacyi, sprzedaży i używania ciał eksplodujących, tudzież obrotu z takowemi.

W skutek Najwyższego postanowienia Jego C. K. Apostolskiej Mości, z dnia 6go Listopada 1851, podaje się niniejszem na nowo do powszechnej wiadomości dekret kancelaryi nadwornej z d. 28. Grudnia 1846. (Zbiór ustaw politycz. tom 74, str. 254), dotyczący zakazu przedaży bawełny eksplodującej czyli bawełny strzelnej, tudzież dekret kancelaryi nadwornej z dnia 15. Kwietnia 1847. L. 12284, wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z d. 6. Kwietnia 1847 (Zb. ust. politycz. tom. 75, str. 81), mocą którego surowo zakazano fabrykacyę, przedaż i używanie ciał eksplodujących; które to dekreta zarazem rozciągnięte zostają na obręb całego państwa, zakazując wszelki obrót wyż rzeczonych ciał w oznaczonym obrębie, z powodu bezpieczeństwa publicznego.

Bach m. p.

45.

Kaiserliche Verordnung vom 9. Februar 1852,

durch welche die Recrutirung auch auf die Städte Triest, Fiume und Buccari, sammt den städtischen Gebieten, ausgedehnt wird.

Ich finde nach Vernehmung Meines Ministerrathes und Meines Reichsrathes anzuordnen, dass die Recrutirung zu Meinem Heere auch auf die Stadt Triest und die Städte Fiume und Buccari, sammt den städtischen Gebieten, ausgedehnt werde.

Die Recruten, welche die volle Eignung zum Marine- oder Arsenals-Dienste besitzen, sollen in der Regel zu dem Matrosen-Corps- oder zum Arsenals-Dienste gestellt werden.

Die für Görz und Istrien bestehenden Vorschriften über die Recrutirung und über die Dienstesdauer der zum Militär Gestellten, haben auch auf Triest und das städtische Gebiet, sowie die für Croatien diessfalls geltenden Vorschriften auf die Städte Fiume und Buccari sammt dem Gebiete Anwendung zu erhalten.

Franz Joseph *m. p.*

F. Schwarzenberg *m. p.*
Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet *m. p.,*
Kanzleidirector des Ministerrathes.

46.

Erlass des Ministeriums des Innern vom 19. Februar 1852,

über die Bedingungen zur Gestattung der Durchfuhr und der Ausfuhr von Waffen und Munition nach der Moldau und Wallachei.

Das Ministerium des Innern macht im Einverständnisse mit den Ministerien des Aeusseren, des Kriegswesens, der Finanzen und des Handels bekannt, dass Waffen und Munition aus den österreichischen Staaten nach den Fürstenthümern Moldau und Wallachei nur in Folge speciell erwirkter Bewilligung, welche jedoch nur dann ertheilt wird, wenn die Sendung mit der schriftlichen, von der betreffenden k. k. Agentie vidirten Bezugsbewilligung der jenseitigen Regierung versehen ist, durchgeführt oder ausgeführt werden dürfen.

Bach *m. p.*

47.

Verordnung des Ministers des Innern vom 20. Februar 1852,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, die Erzeugung, den Verkauf und Gebrauch explodirender Stoffe, sowie den Verkehr mit denselben betreffend.

In Folge Allerhöchster Entschliessung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 6. November 1851 wird das Hofkanzleidecret vom 28. December 1846 (Politische Gesetzsammlung, 74. Band, Seite 254), betreffend den Verbot des Verkaufes der explodirenden oder Schiessbaumwolle, dann das über Allerhöchste Entschliessung vom 6. April 1847 erflossene Hofkanzleidecret vom 15. April 1847, Zahl 12.284 (Politische Gesetzsammlung, 75. Band, Seite 81), mit welchem die Erzeugung, der Verkauf und Gebrauch explodirender Stoffe strenge untersagt wurde, hiemit republicirt, auf den ganzen Umfang des Reiches ausgedehnt und jeder Verkehr mit den vorbezeichneten Stoffen im obigen Bereiche aus öffentlichen Sicherheitsrücksichten verboten.

Bach *m. p.*

95.

Kaiserliche Verordnung vom [illegible] Februar 1912,

[illegible]

[illegible]

Franz Joseph m. p.

[illegible] m. p.

96.

[illegible] Februar 1912,

[illegible]

[illegible] m. p.

97.

Verordnung des [illegible] Februar 1912,

[illegible]

[illegible] m. p.